

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Polácha a soudců JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. ve věci

navrhovatelé: a) Ing. M. L.
bytem X

b) Ing. P. L.
bytem X

proti
odpůrci: Městský úřad Mikulov,
se sídlem Náměstí 1, 692 01 Mikulov

za účasti: Obec Jevišovka, se sídlem Jevišovka 98

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na místní komunikaci v ulici Hrušovanská v obci Jevišovka, vydané Městským úřadem Mikulov, odborem stavebního a životního prostředí dne 1. 4. 2025, pod č.j. MUMI 25011575, sp. zn. STZI/552/2025/LETJ,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelé **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podaným návrhem, doručeným Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), se navrhovatelé domáhali zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci (dále též „opatření“), kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemní komunikaci – místní komunikaci v ulici Hrušovanská v obci Jevišovka. OOP se pak týká umístění dopravního značení v následujícím rozsahu: 1) V ul. Hrušovanská přesunutí IZ4 a,b, umístění 2 krát B20a, 2 krát IP2 a umístění zpomalovacích polštářů, 2) V ul. Nádražní umístění IZ4 a,b,, a to v části týkající se umístění zpomalovacího polštáře u domu č.p. 273.

II. Obsah návrhu na zrušení části opatření obecné povahy

2. Navrhovatelé svoji aktivní legitimaci odvozují z toho, že jsou vlastníky pozemků v k. ú. J., parc. č. XA, parc. č. XB, jehož součástí je stavba, zapsaných na LV č. XC u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav. Pozemek je přímo dotčen vydáním částí napadeného opatření obecné povahy, které přesunuje výše uvedené dopravní značky a umísťuje zpomalovací polštář na ulici Hrušovanská v obci Jevišovka. Navrhovatelé proto tvrdí, že byli vydáním opatření zkráceni na svých veřejných subjektivních právech.
3. Navrhovatelé v návrhu uvedli následující námitky.
4. V první řadě navrhovatelé namítali nepřiměřenost opatření, jelikož mají za to, že neobstojí v testu proporcionality. Podle nich není zpomalovací polštář nezbytným a nejméně zasahujícím prostředkem, který měl odpůrce zvolit. S odkazem na odbornou studii – Vyhodnocení sčítání dopravy a měření rychlostí na vjezdu do obce Jevišovka ul. Hrušovanská, vypracovanou Ing. M. S. (dále jen „studie“), mají za to, že vhodnější by byla jiná opatření působící na psychiku řidičů. Závěry studie, kterou si objednala obec Jevišovka, měl správní orgán nadto ve svých úvahách opomenout.
5. Navrhovatelé dále předložili Protokol o zkoušce měření zrychlení vypracovaný Vojenským technickým ústavem, s. p. (dále jen „protokol“), který má upozorňovat na v minulosti realizované (a následně odstraněné) zpomalovací prvky, jež měly vést k negativním vibračním imisím a poškození stavby na jejich pozemku a následně byly odstraněny.
6. Dále se neměl odpůrce zabývat námitkou, že je zpomalovací polštář od domu vzdálen 17 metrů, tedy stejně jako předchozím rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje odstraněný zpomalovací prvek.
7. Obecně se podle navrhovatelů odpůrce nevypořádal ani s jejich námitkami podanými podle § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Zejména opomenul návrhy navrhovatelů na řešení situace, když nevysvětlil, proč nezvolil méně invazivní alternativy. Dále neprovedl ani srovnání dopadů jednotlivých řešení a tím měl porušit povinnost transparentního a přezkoumatelného rozhodování. Konečně navrhovatelé zdůraznili, že s návrhem na řešení nikdy ani předběžně nesouhlasili, jak tvrdí odpůrce. Odpůrce je také nevyzval k doložení protokolu o měření vibrací a tím porušil zásadu materiální pravdy podle § 3 správního řádu.

8. S ohledem na své námitky navrhli, aby soud zrušil opatření v té části, kterou je stanoveno umístění zpomalovacího polštáře na místní komunikaci v ul. Hrušovanská v obci Jevišovka u domu č. p. 273, a uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli náklady řízení.

III. Obsah vyjádření odpůrce

9. Odpůrce ve svém vyjádření zrekapituloval vývoj jednání s navrhovateli. Zejména zdůraznil, že v roce 2024 odstranil na základě jejich stížností zpomalovací práh, který má nahradit gumový zpomalovací polštář (předmět opatření). Nově umístěný zpomalovací polštář je nadto umístěn o 10 metrů dále od domu navrhovatelů. Jeho realizace byla požadována dalšími obyvateli, kteří zpozorovali zhoršení dopravní situace po odstranění dřívějšího zpomalovacího prahu. Obec Jevišovka svolala i veřejné projednání opatření, kterého se navrhovatelé nezúčastnili, ač jej iniciovali. Správní orgán tedy učinil vše, co bylo v jeho pravomoci, aby navrhovatelům vyšel vstříc a navrhl nejméně zatěžující a nejefektivnější způsob, jak v oblasti uklidnit dopravu.
10. S ohledem na uvedené odpůrce navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Osoba zúčastněná na řízení (dále též „OZNŘ“) zejména uvedla, že problematika zpomalovacího prahu v ulici k Hrušovánům nad Jevišovkou byla řešena zastupitelstvem obce v roce 2019. Celých 5 let toto zařízení sloužilo a zajišťovalo zpomalení provozu v této ulici bez stížnosti majitelů nemovitostí a uživatelů silniční dopravy. Dle právního názoru krajského úřadu Jihomoravského kraje jeho umístění nebylo provedeno správnou formou, přičemž se jednalo toliko o formální nedostatek, avšak nebyla shledána nepřipustnost zpomalovacího prahu. Přesto OZNŘ před schvalováním návrhu stanovení místního provozu zvažila požadavky navrhovatelů a zadala do projektu zařízení, které je méně hlučné a při přejezdu způsobuje menší vibrace. Rovněž i vzdálenost od nemovitosti navrhovatelů je co možná největší, vzhledem k intravilánu obce. Od původního prahu bylo zařízení posunuto o 10 m dále ve směru z obce, a to na nejvzdálenější místo, na které mohl být zpomalovací polštář umístěn.
12. OZNŘ dále uvedla, že byl zvolen zpomalovací polštář, který dle výrobce (HIT HOFMAN, s.r.o.) je vyrobený z gumy a svou délkou při přejezdu vozidlem způsobuje menší vibrace a nižší hluk. Nebude zpomalovat autobusy veřejné dopravy a ani nákladní dopravu. Při veřejném projednání, na které byli pozváni všichni majitelé nemovitostí ulice Hrušovanská od hřbitova až po výjezd z obce, bylo všemi zúčastněnými jednohlasně požadováno, aby obec pokračovala s bezpečnostním vyřešením této ulice, a to podle návrhu firmy DOSIG. Tento návrh byl následně předložen ke schválení a vydání souhlasu se stanovením místní úpravy provozu. Navrhovatelé se z nařízeného jednání omluvili, poslali písemné vyjádření k projednání s několika námitkami a požadavky. OZNŘ jako majitel místní komunikace má pak povinnost zabezpečit bezpečnost na této komunikaci. Dříve byla obec neprůjezdná, ale kvůli zvýšenému počtu vozidel zásobování, průjezdností občanů vedlejšího Nového Přerova a také zvýšeným počtem vozidel zajiždějících spádově do obce, je nutné přijmout opatření, aby se provoz na této komunikaci zpomalil, a to i s ohledem na její obyvatele. Pokud bude provoz plynulý, nebude docházet k vibracím, zvýšení hladiny hluku a obyvatelé se budou cítit bezpečněji. V roce 2019 bylo provedeno týdenní měření rychlosti

projíždějících vozidel, přičemž bylo zjištěno výrazné překračování rychlosti. Dle sdělení Dopravního inspektorátu v Břeclavi bylo s navrhovatelem předem konzultováno přijaté řešení a tito s tím předběžně souhlasili. Měření vibrací pak bylo provedeno pro původní zpomalovací práh, nikoliv po instalaci zpomalovacích polštářů. OZNŘ se snaží zajistit bezpečnost v ulici a na frekventované komunikaci tím nejlepším způsobem. Zpomalovací polštář je výrobek certifikovaný a určený právě pro tento druh omezení na místní komunikaci.

V. Replika navrhovatelů

13. Navrhovatelé ve své replice ze dne 24. 2. 2026 rozporovali skutečnosti uvedené ve vyjádření odpůrce. V první řadě však uvedli svůj souhlas k projednání věci bez nařízení jednání. K projednání s policejním orgánem namítli, že toto proběhlo bez znalosti konkrétního technického řešení v dobré víře. Navrhovatelé opětovně zdůraznili, že nesouhlasí s tím, že by jejich námítky byly dostatečně vypořádány stran správního orgánu. Nadto zpochybnili řádné doručení pozvánky na veřejné projednání a uvedli, že jim nemůže být kladeno k tíži, že se k jednání osobně nedostavili. To navíc nemělo proběhnout tak, aby se vypořádaly písemné návrhy navrhovatelů. Odpůrce neměl řádně posoudit ani veškeré relevantní skutečnosti, když si i přes vědomí o existenci protokolu o tomto nepožádal. K odstranění předchozího zpomalovacího prvku uvedli, že toto nebylo dobrovolné, ale jako přímý důsledek rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, i když se jej odpůrce snaží prezentovat jako gesto dobré vůle.
14. Na závěr navrhovatelé uvedli návrh na náhradu nákladů řízení vůči odpůrci ve výši 2 x 5.000 Kč a potvrdili, že trvají na zrušení napadeného opatření obecné povahy.

VI. Posouzení věci soudem

15. Napadenou část opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu v části, kterou je stanoveno umístění dopravních značek IZ4 a,b, k umístění dopravních značek 2x B20a, 2x IP2 a umístění zpomalovacího polštáře na místní komunikaci v ul. H. v obci J., v místě u domu navrhovatelů č. p. 273, krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II., dílu 7, ustanovení § 101a a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom z úřední povinnosti pravomoc a příslušnost odpůrce k vydání, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání této změny (§ 101b odst. 3 s.ř.s.), přičemž dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
16. Zdejší soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
17. Před meritorním posouzením návrhu se krajský soud nejprve zaměřil na posouzení splnění procesních podmínek řízení, jakožto základního předpokladu soudního přezkumu opatření obecné povahy. Těmito podmínkami řízení je existence opatření obecné povahy, jež je napadáno v návrhu, aktivní procesní legitimace navrhovatele, pasivní procesní legitimace odpůrce a dále formulace závěrečného návrhu.
18. Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále jen „zákon o silničním provozu“), místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace stanoví „na silnici II. a III. třídy,

místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci obecní úřad obce s rozšířenou působností“ (obdobně § 124 odst. 6 věta první téhož zákona).

19. Podle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu *„místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Opatření obecné povahy nebo jeho návrh zveřejní příslušný správní orgán na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká, jen vztahuje-li se stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může-li stanovením místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce.“*
20. Úprava, proti které navrhovatelé brojí se zřejmě vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu a v tomto směru není pochyb o tom, že napadené opatření Městského úřadu Mikulov ze dne 1. 4. 2025, které nabylo účinnosti dne 17. 4. 2025, skutečně představuje opatření obecné povahy přezkoumatelné krajským soudem.
21. Podmínka aktivní legitimace navrhovatelů je taktéž splněna, pokud navrhovatelé tvrdí dotčení či zkrácení na svých právech (subjektivních oprávněních) v důsledku vlastnictví pozemku v blízkosti umístění dopravních značek a zpomalovacího polštáře. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud např. v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS: *„(...) splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení.“* Okruh aktivně legitimovaných osob je přitom poměrně široký, když Nejvyšší správní soud uznal jako osoby takto legitimované i například cyklisty, kteří jsou přímo omezeni dopravním značením v obci, kde bydlí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.10.2024, sp. zn. 2 As 307/2023). Nejvyšší správní soud uznal i v rozsudku ze dne 9.3.2022, sp. zn. 6 As 87/2020-36, že práva vlastníka nemovitých věcí nacházejících se v blízkosti pozemní komunikace, mohou být dotčena tím, že pozemní komunikace bude užívána jinak, než je užívána doposud. Navrhovatelé v řešené věci prokázali, že jsou vlastníky pozemku, který je v blízkosti plánovaného umístění dopravních značek a gumového zpomalovacího polštáře. Ve svém návrhu uvedli konkrétní příklady omezení zejména jejich vlastnického práva jeho umístěním, přičemž na dané upozorňovali opakovaně. Tvzení navrhovatelů shledává krajský soud pro posouzení aktivní legitimace dostatečnými, neboť se jedná o konzistentní tvrzení dotčení vlastnického práva navrhovatelů. Krajský soud tedy považuje navrhovatele za aktivně legitimované k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy.
22. Pokud jde o podmínku pasivní legitimace, zde je třeba pouze pro úplnost poznamenat, že podle § 101a odst. 3 je odpůrcem ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno. Je nepochybné, že pravomoc Městského úřadu Mikulov, jako obecního úřadu obce s rozšířenou působností, vydat opatření, je dána zákonem (§ 77 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích). Navrhovatel tuto skutečnost taktéž nijak nezpochybnil. Při posouzení otázky, zda daný orgán při

vydávání napadeného opatření obecné povahy (tedy při realizaci své pravomoci) nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti, postačuje ze strany zdejšího soudu konstatovat, že ani v této otázce nebylo zjištěno žádné pochybení a otázka působnosti orgánu není mezi stranami sporná.

23. K jednotlivým návrhovým bodům uvádí soud následující.

VI.1. Nevypořádání námitek

24. Navrhovatelé namítali, že jejich námitka proti opatření nebyla dostatečně vypořádána a správní orgán v odůvodnění uvedl zkreslené informace.
25. Zdejší soud připomíná, že je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda tyto podmínky byly splněny. Podle ustanovení § 172 odst. 5 správního řádu *vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.*
26. Podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Z § 68 odst. 3 správního řádu užitého přiměřeně podle § 174 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmějí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS z 16. 12. 2008 nebo č. j. 8 Ao 6/2011-87 z 22. 12. 2011). Požadavky na odůvodnění opatření obecné povahy jsou tedy v zásadě stejné, jako je tomu v případě rozhodnutí správních orgánů (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 178/15 z 8. 11. 2018), přičemž z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 58/2005-65 z 16. 6. 2006).
27. Odpůrce se s námitkou navrhovatelů vypořádal v samostatném rozhodnutí, které je součástí opatření. O této námitce rozhodl odpůrce tak, že jí nevyhověl. V odůvodnění se pak odpůrce vypořádal s námitkou navrhovatelů, přičemž podle zdejšího soudu odůvodnění splňuje nároky dané judikaturou, na základě níž „*na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje*

obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené“ (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010–169).

28. Konkrétně správní orgán v odůvodnění nejprve zrekapituloval znění námitek navrhovatelů. Následně shrnul souhlasná stanoviska s opatřením obce Jevišovka a dotčeného orgánu Policie ČR. Obec Jevišovka ke svému stanovisku přiložila i zápis z veřejného projednání opatření ze dne 6.2.2025. Správní orgán tedy posoudil námitky nejen samostatně, ale i v kontextu dalších podkladů. V odůvodnění mimo jiné zmínil, že umístění bylo navrhovateli předběžně odsouhlaseno po jednání s policejním orgánem. Dále v podrobnostech rozvedl řešení, která obec Jevišovka vytvořila ve prospěch navrhovatelů, například tím, že odstranila přechozí zpomalovací práh, který způsoboval nad míru přiměřenou vibrace a následně i praskliny ve zdech domu navrhovatelů. Nadto má správní orgán záměr opatřením umístit zpomalovací prvek, který je tišší a umístěn dále od domu navrhovatelů, který zde bude plnit funkci zpomalovače relativně husté dopravy při vjezdu do obce.
29. Ohledně problematiky přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách konečně krajský soud na závěr odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2016, č. j. 8 As 89/2016–48, v němž uvedl, že *„odůvodnění rozhodnutí o námitce netrpí nepřezkoumatelností, je-li z odůvodnění rozhodnutí o námitce a potažmo z odůvodnění celého opatření obecné povahy zřejmé, jak byla daná problematika uvedená v námitce řešena.“* Krajský soud má přitom za to, že k vypořádání všech relevantních námitek navrhovatelů došlo v kvalitě, která je dostačující k závěru, že navrhovatelé nebyli nijak zkráceni ve svých právech a je zjevné, jakým způsobem byly vypořádány. Při posuzování odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba se vyhnout i přílišnému formalismu, který by mohl zasáhnout do práva obce na samosprávu a ohrozit funkčnost územního plánování (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, N 76/69 SbNU 291).
30. Správní orgán se vyjádřil ke každé z pěti, resp. čtyř navrhovateli uplatněných námitek – alespoň ve stručnosti. U první z námitek správní orgán zdůvodnil zvážení alternativ, přičemž se v podrobnostech vyjádřil i k negativním dopadům a jejich převýšení dopady pozitivními. K druhé námitce uvedl, že požadavky navrhovatelů na studii posuzující hluk a dopravu v oblasti nelze před umístěním polštáře realizovat. Dané lze přitom využít i u argumentace u další námitek, resp. žádosti o předložení již vytvořených dopravních studií. U námitek čtvrté, týkající se žádosti o možnost věc veřejně projednat správní orgán uvedl, že i když je řízení v první řadě písemné, dal navrhovatelům možnost zúčastnit se veřejného zasedání dne 6. 2. 2025, kterou oni nevyužili. Nelze nicméně konstatovat, že by jim neúčast kladl k tíži, jak naznačují navrhovatelé. Dle odpůrce se jednalo o možnost ještě intenzivnějšího se zapojení do procesu tvorby opatření. Odpůrce se tak vypořádal se všemi námitkami.
31. Konečně je třeba, aby se zdejší soud vyjádřil k námitkám navrhovatelů k údajným zkresleným informacím, které správní orgán uvedl ohledně předběžného souhlasu navrhovatelů s návrhem na umístění zpomalovacího polštáře. Z vyjádření k námitce stran Policie ČR (listina založena ve spise) však tento závěr jednoznačně vyplývá. Je zde explicitně uvedeno, že se navrhovatelé k orgánu dostavili, návrh předem konzultovali a předběžně s ním souhlasili. Toto přejímá do odůvodnění zamítnutí námitek i správní

orgán, který prostě konstatuje obsah stanoviska, které vzal v potaz. Nejedná se přitom ani o stěžejní skutečnost, o kterou by zamítnutí námitek opíral. Spíše tuto zmiňuje jako jeden z obecných podkladů, přičemž správní orgán neměl důvod zpochybňovat faktické informace obsažené ve stanoviscích jiných orgánů. Ani zde tedy správní orgán nepochybil.

VI.2. Věcná nepřiměřenost opatření (porušení zásady proporcionality)

32. Soud nedospěl k závěru, že by opatření obecné povahy bylo nepřezkoumatelné a mohl tak přistoupit k posouzení jeho přiměřenosti. Navrhovatelé tedy namítali údajnou nepřiměřenost opatření, které podle nich neobstojí v testu proporcionality, přičemž brojí toliko proti umístění zpomalovacího prvku, který je ale navázán na existenci dopravních značek IZ4 a, b, a 2x B20a, 2x IP2 umístěných na základě opatření. Proto v důsledku brojí i vůči nim. Podle nich řešení dopravy v opatření není tím nejméně zatěžujícím či nezbytným prostředkem, přičemž nabízí různé alternativy „zklidňujících prvků“ na základě studie. Zpomalovací polštář spojuje se zvýšeným rizikem vibrací a poškozením jejich domu, tedy *de facto* i *de iure* jejich vlastnického práva. Zdůrazňují, že oproti tvrzení správního orgánu nebyl polštář přesunut o 10 metrů dále od jejich domu a daný zásah je lokalizován výlučně na jejich nemovitost.
33. Po zhodnocení tvrzení navrhovatelů shledal zdejší soud jejich tvrzení za nedůvodná.
34. Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.09.2005, sp. zn. 1 Ao 1/2005).
35. Krajský soud konstatuje, že z těchto pěti kroků má první čtyři za splněné i v návaznosti na výše uvedené, přičemž zbývá zvážit navrhovateli zdůrazňovanou proporcionality opatření. Je přitom třeba vždy vycházet z předpokladu, že v procesu obdobných úprav pozemní komunikace dochází vždy k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování zákonem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce před excesy v plánování dopravy a před nedodržením zákonných mantinelů. Při hodnocení zákonnosti opatření obecné povahy týkajících se pozemních komunikací se poté správní soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti.
36. Proporcionalitou v širším smyslu soud chápe obecnou přiměřenost právní regulace. Proto se soud v rámci přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem věnuje též otázkám, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným legislativním prostředkem (kritérium potřebnosti), zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů); v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek

napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu).

37. Odpůrce doručil dotčeným osobám opatření veřejnou vyhláškou a umožnil jim podat námitky v souladu s dikcí § 172 odst. 1, 4, 5 správního řádu, čehož navrhovatelé skutečně využili. Na to dále navázal správní orgán veřejným projednáním návrhu opatření dne 6. 2. 2025. V rámci tohoto nejprve zrekapituloval vývoj situace, když uvedl, že dříve umístěný zpomalovací práh byl dne 6. 9. 2024 odstraněn, ale nikoli z důvodu jeho praktické problematičnosti, na kterou si stěžovali navrhovatelé, avšak pouze z důvodu formálních pochybení při vydávání správního aktu. Navrhovatelé zaslali omluvu z veřejného projednání a své písemné stanovisko, kde zopakovali svoji argumentaci obdobnou té uvedené v námitce a *de facto* i v návrhu na zrušení opatření. Osobně přítomní, obyvatelé ulice Hrušovanská, naopak ve shodě uvedli, že trvají na regulaci provozu pomocí fyzického zpomalení, například v podobě zpomalovacího prahu, vzhledem ke zhoršení dopravní situace po odstranění toho předchozího.
38. Je nutno zdůraznit, že OZNR již dříve v roce 2025 vyšla navrhovatelům vstříc, když se snažila najít co nejefektivnější řešení, které zároveň zasáhne v co nejmenší míře do veřejných subjektivních práv navrhovatelů. Příkladem je, že projevila snahu k umístění co nejméně hlučného zpomalovacího prahu v podobě nikoli betonového, který byl původně na komunikaci umístěn, ale gumového, a to na základě konzultací s dodavatelskou společností. Byl změněn jak materiál zpomalovacího prvku, tak je oproti původnímu umístění skutečně umístěn o 10 metrů dále od domu navrhovatelů, a to na silnici směrem z obce ven, na nejvzdálenější možné místo vzhledem k omezení intravilánem obce. Navrhovatelé přitom konkrétně netvrdili ani nedoložili, že by k takovému posunu zpomalovacího prvku nedošlo.
39. Krajský soud zhodnotil proporcionalitu přijatého opatření, přičemž zvážil zásah do práv navrhovatelů vůči pozitivům, které dané opatření přinese a došel k závěru o převážení veřejného zájmu na bezpečnosti nad dotčenými právy navrhovatelů.
40. Je zřejmé, že zpomalovací prvek má v místě určeném opatřením svůj jednoznačný smysl, tj. regulace rychlosti vozidel při vjezdu do obce. Z veřejného projednání vyplynulo, že si jeho umístění přejí i další dotčené osoby s ohledem na zhoršení bezpečnostní situace, resp. z důvodu rychlejšímu provozu po odstranění zpomalovacího prahu v září 2024. Navrhovatelé se odkazují na studii, která skutečně doporučila i jiné než fyzické zpomalovací prvky. Tato studie je však již z roku 2019 a nereflektuje současný stav dopravní situace, která se mohla změnit. Nadto se jedná o doporučení, nikoli o dokument závazné povahy a fyzické zpomalovací prvky nevylučuje.
41. Dále je nezbytné vzít v potaz i práva a požadavky dalších obyvatel dané lokality, kteří, ač bydlící v téměř stejné vzdálenosti od zpomalovacího polštáře, nezaznamenali problémy, kterými argumentují navrhovatelé. Naopak v jejich očích zcela převýšila jeho pozitiva. Vše bylo prezentováno na veřejném projednání dne 6. 2. 2025, přičemž záznam z něj je jedním z podkladů pro opatření. Ve věci nelze jako důkaz škodlivosti zpomalovacího polštáře předkládat ani protokol, který byl vypracován pro posouzení imisí, zejména vibrací, předchozího zpomalovacího prvku, který měl zcela jiné parametry, například výrobní materiál (beton) než ten uvedený v opatření a nadto byl i blíže k domu navrhovatelů.

42. Na základě výše uvedeného je třeba zhodnotit opatření kritérii testu proporcionality. Cílem opatření je umístění gumového zpomalovacího polštáře za účelem zklidnění dopravní situace v obci. Takové opatření dává smysl mimo jiné u vjezdu do obce, aby řidič zpomalil a dosáhl rychlosti požadované dopravními předpisy pro průjezd obcí. Řešení zvolené odpůrcem přitom umožňuje daného cíle dosáhnout, a je tedy vhodné. Tohoto zároveň lze dosáhnout především zpomalovacím prvkem v podobě fyzické zábrany. Zadaná dopravní studie sice doporučila i jiné, psychické prvky, ale po uvážení souvisejících okolností se správní orgán přiklonil k realizovanému opatření. Například i ve vyjádření Policie ČR, dotčeného orgánu, je explicitně uvedeno, že se jedná o nejefektivnější řešení, která reguluje rychlost průjezdu zejména osobních automobilů, a to tím způsobem, aby co nejméně omezilo obyvatele okolních domů. Krajský soud tedy považuje zvolené řešení za potřebné. Opatření zároveň naplnilo kritérium minimalizace zásahu, když se jedná o řešení ve prospěch navrhovatelů – zpomalovací prvek je vyhotoven z gumy a je umístěn 17 metrů od domu navrhovatelů. Podle hodnocení soudu tedy řešení situace zpomalovacím prvkem z opatření představuje nejvhodnější přístup, přičemž naplňuje cíle bez toho, aniž by disproportně zasáhlo do vlastnických či jiných práv dotčených osob. Po aplikaci testu proporcionality je zjevné, že opatření obстоjí, neboť je v širším i v užším smyslu přiměřené.

VII. Závěr a náklady řízení

43. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud vyhodnotil návrh na zrušení předmětného opatření obecné povahy v celém rozsahu jako nedůvodný, a proto jej zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelé úspěch ve věci neměli, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o úspěšného odpůrce, tomuto náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval, protože mu náhrada nákladů nebyla přiznána. O nákladech účastníků proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výrocih II. a III. tohoto rozsudku.
45. Osobě zúčastněné na řízení zdejší soud neuložil žádnou povinnost a pro přiznání náhrady nákladů řízení neshledal ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. března 2026

JUDr. Petr Polách

předseda senátu